

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 38. 010/2014/15. szám

A Kúria a Dr. Gajdics Ágnes Gabriella ügyvéd (**cím**) által képviselt Százhalombatta Város Önkormányzata (2441 Százhalombatta, Szent István tér 3.) I.r. és az Élhető Környezetünkért Egyesület (2315 Szigethalom, Temesvári utca 8.) II.r. felpereseknek a Dr. ... vezető jogtanácsos által képviselt Nemzeti Közlekedési Hatóság Központi Hivatala (1066 Budapest, Teréz körút 62.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a Dr. Vörös József ügyvéd (**cím**) által képviselt Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (1016 Budapest, Mészáros utca 58/a.) I.r., a Dr. ... jogtanácsos által képviselt BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (1143 Budapest, Mogyoródi utca 43.) II.r., a Dr. Kiss Tibor Zoltán ügyvéd (**cím**) által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatala Egészségügyi Szolgálat (1539 Budapest, Pf. 632.) III.r. és a Dr. Fiák István ügyvéd (**cím**) által képviselt **IV.r. Alperesi Beavatkozó** (**cím**) IV.r. alperesi beavatkozók beavatkoztak - a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. július 14. napján kelt 14.K.29.454/2013/35. számú jogerős ítélete ellen a II.r. felperes által 36., a IV.r. alperesi beavatkozó által 38. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.29.454/2013/35. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A II.r. felperes, az alperes, az I.r. alperesi beavatkozó és a IV.r. alperesi beavatkozó a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét maga viseli.

A Kúria kötelezi az alperest, az I.r. alperesi beavatkozót és a IV.r. alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I.r. felperesnek külön-külön 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

A lerótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket a IV.r. alperesi beavatkozó viseli.

A le nem rótt 35.000 (harmincötezer) - 35.000 (harmincötezer) forint csatlakozó felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

...-n az 1940-es évek elején létesített repülőtér, amelynek kifutópályája 2500 méter hosszú, évtizedeken keresztül bombázó-, illetve vadászgépek fogadására és állomásoztatására is alkalmas katonai repülőtérként működött. A ... Repülőtér 2002. október 23-tól a Polgári Légiközlekedési Hatóság engedélyével „nem nyilvános fel- és leszállóhely” minősítéssel rendelkezik. A ... Repülőtér üzemben tartója, a IV.r. beavatkozó 2010. december 23-án ... nem nyilvános fel- és leszállóhely IV. osztályú, polgári célú, nem nyilvános repülőtérre történő átminősítése iránt kérelmet nyújtott be. Ezt a kérelmet visszavonta, majd december 31-én ismételten előterjesztette.

Az elsőfokú hatóság 2011. december 19. napján kelt LR/RK/NS/B/1602/23/2011. számú határozatával hozzájárult a ...-i repülőtér nem nyilvános fel- és leszállóhely IV. osztályú, polgári célú, nem nyilvános repülőtérre történő átminősítéséhez. A felperesek fellebbezése nyomán eljáró alperes a döntést részben megváltoztatta, lényegében - az átminősítés tekintetében - helybenhagyta az EH/MD/NS/3/168/20/2012. számú határozatában. A hatósági döntés alapjául szolgáló környezetvédelmi szakhatósági állásfoglalás értelmében a kifutópálya 799 méter hossza miatt környezeti hatásvizsgálat nélkül is elvégezhető az átminősítés.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetének helyt adott, az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indokolása szerint a felperesek eljárásjogi kifogásai nem megalapozottak, mivel a IV.r. alperesi beavatkozó képviselőjét ellátó személlyel kapcsolatban kétely nem merült fel. A visszavont és ismételten beadott kérelem vonatkozásában a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az új kérelem lett az eljárás tárgya, amely során nem kellett a hatóságnak a repülőtér létesítésére vonatkozó szabályokat alkalmazni, hanem a repülőtér létesítésének, fejlesztésének és megszüntetésének, valamint a leszállóhely létesítésének és megszüntetésének szabályairól szóló 159/2010.(V.6.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kr.) módosult 43.§-a folytán a 43/A.§-ának előírásai voltak irányadóak. A bíróság a 2010. december 23-i kérelem tekintetében az eljárás megszüntetésének elmaradását nem tekintette lényeges hibának, a katasztrófavédelmi és népegészségügyi szakhatósági állásfoglalásokat megfelelő módon és okszerűen indokoltnak ítélte. A bíróság álláspontja szerint a

hatóságoknak alkalmazniuk kellett volna a 97/11.EK. irányelvvel módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337.EK. Irányelvet (a továbbiakban: Irányelv). Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy Magyarország nem megfelelően ültette át az Irányelvet - akkor, amikor annak 4. cikke alapján a 2. számú mellékletben szereplő projekt esetében küszöbértéket határozott meg -, mellyel egyszersmind kizárta a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005.(XII.25.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kvr.) 3. számú mellékletében foglalt környezetvédelmi szempontú mérlegelés lehetőségét. Rögzítette, hogy a felperesek e vonatkozásban helytállóan hivatkoztak az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EuB) gyakorlatára. Az elsőfokú bíróság hivatkozott arra is, hogy a jogalkotó a 82/2011.(V.18.) Kormányrendelettel az Irányelvnek megfelelően módosította a Kvr.-t, melyet az új és a megismételt eljárásokban már alkalmazni kell. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. alperesi beavatkozó jogszabálysértő állásfoglalása alapján a hatóságok jogszabálysértő döntést hoztak, melyről a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdése alapján hozott döntést.

A jogerős ítélet ellen a II.r. felperes, az I.r. és IV.r. alperesi beavatkozók felülvizsgálati kérelmet, míg az alperes és az I.r. alperesi beavatkozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő.

A II.r. felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet indokolásának megváltoztatását kérte a Pp. 206.§ (1) bekezdése és a Pp. 221.§ (1) bekezdése megsértésére figyelemmel. Álláspontja szerint miután a megismételt eljárásban a közigazgatási hatóságot kötik a jogerős ítélet megállapításai, jogsértő, hogy az elsőfokú bíróság csak egyetlen érvük alapján hozta meg ítéletét és a többiről nem döntött. Sérelmezte, hogy a bíróság nem foglalkozott a kifutópálya valós hosszával, illetve azzal, hogy a hatóságok nem tisztázták ezt a kérdést. Kifogásolta, hogy a bíróság nem foglalkozott azzal, hogy ... Város településrendezési eljárása során az ÁNTSZ nem javasolta a repülőtér további üzemeltetését. Előadta, hogy az ítélet nem adott válasz arra az eljárási kifogására sem, miszerint a közigazgatási eljárás ténylegesen 2010. december 23-án indult és nem 31-én, így az alkalmazandó jogszabály is más lett volna.

A beavatkozók felülvizsgálati kérelmére tett ellenkérelmeiben azok elutasítást és lényegében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a környezetvédelmi hatóságoknak a várható környezeti hatások miatt legalábbis meg kellett volna fontolniuk a környezeti hatásvizsgálat elrendelésének lehetőségét, az ezzel ellentétes beavatkozási vélemény tarthatatlan. Hivatkozott arra, hogy maga az I.r. alperesi beavatkozó is rögzítette,

miszerint az átminősítési eljárás változásokat eredményez a létesítmény működésben, ezt támasztja alá az is, hogy az átminősítés szabályai Kr.-ben a létesítés szabályai között helyezkednek el. Kifejtette, hogy az Irányelv vertikális alkalmazása - a küszöbérték miatt - indokolt. A kifutópálya hossza, és az eljárás kezdő időpontja tekintetében korábbi álláspontját ismételte meg.

Az I.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében, illetőleg csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, elsődlegesen a felperesek keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint, mint szakhatóság, az eljárás megindításakor hatályos jogszabályok alapján járt el, állásfoglalása jogszerűségét nem érinti, hogy a jogalkotó hibásan ültette át az Irányelvet. Hangsúlyozta, hogy a jelen per tárgyát képező eljárásban előterjesztett kérelem nem repülőtér megvalósítására, hanem egy már meglévő repülőtér átminősítésre irányult, amelyhez nincs szükség előzetes vizsgálatra. Kiemelte, hogy a Kvr. módosított rendelkezését csak a hatályba lépést követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

Az I.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében vitatta a II.r. felperes állítását, miszerint a kifutópálya hosszabb lenne 799 méternél, mivel a IV.r. alperesi beavatkozó erre kapott engedélyt, és ha a jövőben attól eltérően üzemelteti, egy újabb hatósági eljárásban lehet rá szankciót kiszabni. Megerősítette, hogy a per tárgya a 2010. december 31-én indult eljárásban hozott alperesi határozat, így nem a Kr. 2010. december 23-án hatályos rendelkezéseit kellett alkalmazni.

A IV.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperesek keresetének elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság döntése alapjául csak az Irányelvet és a hozzá kapcsolódó EuB gyakorlatot vette figyelembe, holott az Irányelv előírásai nem vonatkoztathatók kérelmére. A repülőtér átminősítése ugyanis nem tekinthető „projektnek”. Kifejtette továbbá, hogy maga az Irányelv helyes értelmezése is odavezet, hogy a repülőterek építése esetén alkalmazandó, illetve ha a projektek megváltoztatása vagy bővítése történik. Kifejtette, hogy esetében az átminősítés nem tartozik az Irányelv I. és II. mellékletében felsorolt projektek közé, nincs szó repülőtér építéséről, az átminősítés nem kíván sem bővítést, sem fejlesztést, és nem kérte a kifutópálya meghosszabbítását sem.

Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében, illetőleg a felülvizsgálati kérelmekre tett észrevételeiben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a felperesek keresetének elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság döntése alapjául csak az Irányelvet és a hozzá kapcsolódó EuB gyakorlatot vette

figyelembe, holott az Irányelv előírásai nem vonatkoztathatók a kérelemre, mivel az Irányelv I. és II. bekezdéseiben megjelölt projektek közé az átminősítés nem sorolható be. A II.r. felperes felülvizsgálati kérelmének valamennyi pontját vitatta. Álláspontja szerint a kifutó pálya hossza tekintetében a hatóságok eleget tettek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§-ában előírt tényállás tisztázási kötelezettségüknek. Az ÁNTSZ állásfoglalására nézve megjegyezte, hogy az egy, a jelenlegitől független eljárásban keletkezett, így relevanciával nem bír. Hangsúlyozta, hogy a közigazgatási eljárás tárgyát a 2010. december 31-én előterjesztett kérelem képezte, így az akkor hatályos jogszabályt kellett figyelembe venni.

Az I.r. felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az Irányelv hibás átültetése megalapozza annak közvetlen alkalmazását, melyet az EuB ítéletek is alátámasztanak. Kifejtette, hogy az átminősítésre a létesítés szabályai alkalmazandók, hiszen a létesítmény jövőbeni működését ez alapvetően befolyásolja. Kifejtette, hogy amennyiben a kifutópálya hossza valóban nem haladná meg a 799 métert, a környezetvédelmi hatóság akkor sem tekinthetne el a hatásvizsgálat szükségességének mérlegelésétől. Hangsúlyozta, hogy az iratanyag tanúsága szerint a közigazgatási eljárás 2010. december 23-án indult és ennek folytán az akkor hatályos szabályokat kellett volna alkalmazni.

A II.r. felperes, az I.r. és IV.r. alperesi beavatkozók felülvizsgálati kérelme, valamint az alperes és az I.r. alperesi beavatkozó csatlakozó felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelmek keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria mindenekelőtt a felperesek eljárásjogi kifogásait vizsgálta és megállapította, hogy azok alaptalanok. A IV.r. alperesi beavatkozó ugyanis nem vitásan először 2010. december 23-án terjesztett elő kérelmet, amelyet visszavont, majd 2010. december 31-én kérelmét ismét előterjesztette. A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság részletesen indokolta, miért fogadja el, hogy az érdemi határozattal zárult közigazgatási eljárás a 2010. december 31-én indult eljárás volt. A Kúria az eljárás kezdő időpontját külön azért nem vizsgálta, mivel a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15.§-a határozott választ ad arra, hogy az új eljárási szabályt a hatályba lépést követően megkezdett eljárási cselekményekre nézve már alkalmazni kell. A Kr. 2010. december 24-ével módosult eljárási rendelkezéseit a IV.r. alperesi beavatkozó kérelmének elbírálásakor ezért alkalmazni

kellett, így alaptalan a felperesek azon érvelése, hogy a létesítés szabályai szerint kellett volna a hatóságnak eljárnia.

A II.r. felperesnek az ÁNTSZ állásfoglalására való hivatkozása - miként erre az alperes helyesen utalt -, egy, a jelenlegitől független eljárásban keletkezett, így a jelen perben relevanciával nem bír. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság értékelte a III.r. alperesi beavatkozó az eljárásban figyelembe vett állásfoglalását és a perben tett nyilatkozatát, amivel az egészségügyi szakhatóság véleménye elbírálásra került.

A II.r. felperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött a kifutópálya valós hosszával kapcsolatban, illetve arról, hogy a hatóságok nem tisztázták ezt a kérdést. A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság ezzel a kérdéssel az Irányelv kapcsán foglalkozott, és a két kérdést együttesen bírálta el. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a környezetvédelmi hatóság - a kérelem ellentmondásait észlelve - többször hiánypótlási felhívásban kért magyarázatot a kifutópálya hosszát érintően, a kérelem pontosítását követően adta meg szakhatósági állásfoglalását, majd az alperes meghozta az átminősítéssel kapcsolatos döntését. A határozat értelmében a kifutópálya hossza 799 méter, amelyet a felperesek által felvetett és a későbbi használatához kapcsolódó feltételezések nem cáfolnak meg. Megjegyzi a Kúria, hogy más hatósági ügyben a Kúria a Kfv.II.37.633/2014/12. számú döntésében is hasonló álláspontra jutott.

A Kúria a beavatkozók felülvizsgálati kérelmében foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A IV.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a 799 méteres kifutópálya hossza, amelyre a IV. osztályú repülőtérre való átminősítés során engedélyt kért, nem érte el a Kvr. 1. számú mellékletének 43. sorában szereplő 2100 méteres hosszt, amely a Kvr. erejénél fogva a hatásvizsgálat-kötelessé tétel feltétele, sem a 800 méteres hosszt, amely a Kvr. 3. számú mellékletének 43. sora értelmében a Felügyelőség döntésétől függően hatásvizsgálat-köteles. Ugyanezen érvre az I.r. alperesi beavatkozó is hivatkozott. Ez az érvelés az eljárás során hatályos, Kvr. 1.§ (3) bekezdésének rendelkezésén nyugszik.

A Kúria megjegyzi az átminősítéssel érintett kifutópálya hosszával, mint a hatásvizsgálat-köteles jelleget meghatározó tényezővel kapcsolatban, hogy a Kvr. 30.§ a) pontja alapján a Kvr. az Irányelvnek való megfelelést szolgálja, így azzal ellentétes szabályokat nem tartalmazhatna megfelelő átültetés esetén.

Az EuB az Irányelvvel kapcsolatos, a IV.r. alperesi beavatkozó által idézett ügyekben is kimondott megállapításai szerint az Irányelv 4. cikkének (2) bekezdése mérlegelési mozgásteret biztosít a tagállamoknak, hogy meghatározzák a projektek egyes típusait, amelyeket vizsgálatnak vetnek alá, vagy az alkalmazandó

kritériumokat és/vagy küszöbértékeket. E mérlegelési mozgásteret korlátozza az Irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében szereplő azon kötelezettség, hogy a jellegüknél, méretüknél vagy elhelyezkedésüknek fogva a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projektek esetében hatásvizsgálatot végezzenek (Abraham ítélet, C-2/07, EU:C:2008:133, 42. pont). A felperesek által is idézett és egyéb EuB ítéletek alapján a tagállamok a rögzített kritériumokon és/vagy a küszöbértékeken túl nem hagyhatják figyelmen kívül a projektek valós környezeti hatását és annak jelentős voltát sem (Kraaijeveld ítélet, C-72/95, EU:C:1996:404, 50-51. pontok; Bizottság v Olaszország ítélet, C-83/03, EU:C:2005:339, 19. pont). Ezen elveknek való Kvr. megfelelés hiányát támasztja alá, hogy kizárólag a kifutópálya 800 méteres hosszára vonatkozó és környezeti hatásvizsgálatot mellőző rendelkezést egy kötelezettségszegési eljárás keretében utóbb törölte a magyar jogalkotó a Kvr. 3. számú melléklete módosításával 2011. szeptember 15-i hatállyal. Ezzel kétséget kizáróan igazolt a Kvr. Irányelvvel való összeütközése.

A Kúria rámutat arra, hogy ezért a jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy az uniós joggal ellentétes Kvr. rendelkezések helyett az Irányelv közvetlen hatályára hivatkozhattak a felperesek, mivel az Irányelvvel ellentétes Kvr. alkalmazása kizárt. Ugyanakkor a felperesek érveivel ellentétben nem pusztán a felperesek által hivatkozott módon az Irányelv közvetlen hatálya állt fenn, hanem az Irányelv fordított vertikális hatályára vonatkozó tilalom kivételes feloldása is. A jogerős ítélet helyesen foglalt abban állást, hogy környezeti hatásvizsgálatokkal kapcsolatos ügyekben, ha megállapításra kerülne a hatásvizsgálat szükségessége, a kérdéses földterület használójának szintén viselnie kellene az ilyen határozat következményeit (Salzburger Flughafen ítélet, C-244/12, EU:C:2013:203, 46-47. pontok). Ebben a tekintetben a tagállami átültetési kötelezettség elmulasztásától függetlenül, közvetett módon kötelesek a magánfelek, jelen ügyben a IV.r. alperesi beavatkozó üzemeltetőként viselni a tagállami kötelezettségek késedelmes teljesítését a később elvégzett hatásvizsgálat miatt.

A IV.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az Irányelv szerinti projekt hiányában az Irányelvet nem kell jelen ügyben alkalmazni, mivel e fogalom fizikai munkálatokra és beavatkozásokra vonatkozik. Ennek kapcsán a II.r. felperes által is idézett EuB ítéletben elismerték, hogy a létesítményt fizikailag érintő munkálatok vagy beavatkozás hiányában valamely repülőtér üzemeltetésére kiadott engedély meghosszabbítását nem lehet projektnek tekinteni (Gewest ítélet, C-275/09, EU:C:2011:154, 30. pont). Ugyanakkor ezen ítélet egyértelműen kimondja azt is, hogy amennyiben az engedélyezési eljárás korábbi szakaszában nem vizsgálták a repülőtérre érintő, egyébként megvalósult munkálatok vagy beavatkozások környezetre

gyakorolt hatásait, a tagállami bíróságnak kötelező arról gondoskodnia, hogy e vizsgálatot legkésőbb az üzemeltetésre vonatkozó engedély kiadásakor elvégezzék (Gewest ítélet, EU:C:2011:154, 38. pont). Mindemellett a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a repülőtér vonatkozásában korábban nem történt meg hatásvizsgálat elvégzése, ugyanakkor az elsőfokú hatósági eljárásban hozott 16981-3/2011. számú végzés szerint is a repülőtérre minősítés jelentős változásokat hoz a létesítmény működtetésében, amely alátámasztja azt, hogy a hatóságnak érdemben döntenie kell a környezeti hatásvizsgálat szükségességéről. A Kúria ezzel összefüggésben meg kívánja jegyezni, hogy a Kvr. 1.§ (1) bekezdése szerint is annak hatálya kiterjedt az 1-3. számú mellékletben meghatározott tevékenységekre, létesítményekre, valamint azok - jelen ügy megítélése szempontjából leglényegesebb - jelentős módosításaira, változtatásaira is, így az átminősítésre az Irányelv rendelkezései és a Kvr. alkalmazandó rendelkezései az irányadóak.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A II.r. felperes, az alperes és az I. és IV.r. alperesi beavatkozók is pervesztesek lettek a felülvizsgálati eljárásban, ezért a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81.§ (1) bekezdése szerint maguk viselik.

Az alperes és az I. és IV.r. alperesi beavatkozók pervesztességükre tekintettel - a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján - külön-külön kötelesek az I.r. felperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.

A II. és III.r. alperesi beavatkozóknak a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett.

A II.r. felperes, az alperes és az I.r. alperesi beavatkozó személyes költségmentessége okán a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

A pervesztes IV.r. alperesi beavatkozó a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a lerótt felülvizsgálati illeték viselésére.

, 2015. február 25.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó
bíró, Krajcsovics Józsefné Dr. Illés Ibolya s.k. bíró**